



מי נמצא מעל המזל?

הרב אפרים שרבני שליט"א

התורה מספרת סיפור לא קל בכלל. ליהודה בנו של יעקב אבינו, היו שני בנים. אחד קראו לו ער, והשני קראו לו אונן. ער שהיה הבכור, התחתן עם אשה צדיקה ששמה היה תמר. הם היו נשואים תקופה, וביום אחד בהיר הוא נפטר. כשראה יהודה כך, עמד וביקש מאונן אחיו הקטן שיקח לאשה את אלמנת אחיו, ובכך ימשיך את זרעו בעולם. אונן קיים מצות אביו ונשא לאשה את תמר, אך גם שם באורח פלא לא עברה תקופה קצרה וגם אונן נפטר.

יהודה היה בצער גדול. היה לו ילד שלישי ששמו היה שלמה, ולמרות שהוא מאוד היה חפץ במצוות ייבום להקים זרע לנפטרים, יהודה החליט שהוא לא עושה את זה ואמר לתמר שכרגע שלמה עדיין צעיר ולא בשל לחתונה, וכל זה לדחות אותה כי הוא הבין שתמר דינה כאשה 'קטלנית' ולא רצה שתהרוג גם את בנו השלישי. (השו"ע (אבהע"ז סי' ט) כותב על אשה שהייתה נשואה פעמיים ושתי הבעלים מתו לה, שהיא נקראת אשה קטלנית ואסור לה להתחתן שמה תהרוג גם את השלישי. מכל מקום אין זה בכל אופן ויש אופנים שמותר לה להתחתן, וכמובא באחרונים שם).

אך התורה מגלה לנו שהיא לא הייתה הבעיה, היא הייתה הכי בסדר בסיפור, הם היו הבעיה. מה הם עשו? התורה מספרת, שהם לא היו זהירים בקדושת הבית היהודי. את הדבר הכי קדוש אצל היהודי הם עשו בדרך איסור.

וכשהקב"ה ראה כך, שהם פרוצים בדבר הזה, הוא מיד עצר את זה. השו"ע (אבהע"ז סי' כג) כותב, שאין עוון שקשה לה' יתברך לראות כמו העוון הזה. אין משהו יותר מכאיב לה' יתברך מהעוון הזה. למה זה כל כך חמור? כי הקב"ה קרא לזה ברית קודש. כמו חוזה בין שני צדדים, בינו לבין הקב"ה, שאת הדבר הזה אנחנו לעולם לא נחלל. שהיהודי שהוא הפסגה של הבריאה ישמור על הדבר הקדוש הזה. מגוי אי אפשר לבקש דבר כזה, אבל מאתנו אפשר לבקש. כי אנחנו יהודים.

וכל אחד חייב לדעת את זה יום-יום, שאות ברית קודש - היא יסוד הקשר של האדם עם ה' יתברך. ולכן מי ששמור בדבר הזה הוא יגע בכוכבים, ומי שפגום בזה חלילה ירד עד עפר. זה היסוד.

אתם יודעים מה כותב ר' חיים פלאגיי, שאף אם אדם נכתב לו במזל שלא יהיה לו חיים ומזון, על ידי שמירת הברית ישתנה מזלו - גם אם במזל חלילה היית צריך להיות עני עם חובות וכל עסק שתפתח אתה תצטרך לגרד אגורות, אם אתה תהיה שמור בדבר הזה, אתה תהיה יותר חזק מהמזל, אתה תסתובב עם חבילות של כסף בכיס - כי הכל מתחיל ביסוד ונגמר ביסוד.

אני רוצה שתאמין לי, אם אתה שמור בדבר הזה, אל תפחד לעשות שום צעד, לא משנה באיזה תחום, כי זה מאה אחוז יצליח. ואם אתה לא שמור, לצערי אין לך ערבות.

לפני שנים הייתי אצל ת"ח גדול ומופלא ביראה, יש כל כך הרבה מה ללמוד ממנו. ישבתי אצלו בחדר, היו שם כל מיני אנשים. פתאום שאל הרב "מי יכול להעיד על עצמו שהוא שמור לגמרי?" איזו דממה השתררה בחדר. הוא שוב שאל "יש כאן מישהו שיכול להעיד על עצמו שהוא שמור לגמרי?" עמד איזה בחור ואמר אני.

"אתה שמור לגמרי?" "כן". הוא התסכל עליו כמה שניות. "בן כמה אתה?" "עשרים". הרב התפעל, חיך ואמר לו "תקשיב, אני צריך ממך משהו. יש כאן מישהו בחדר שיש לו משפט קשה, מדובר על מיליונים, עניינים של מס, ואולי גם מאסר, אתה מסכים לעזור לו?"

"כמובן, מה שהרב יגיד". "אני רוצה שתברך אותו שהוא יצא מזה לגמרי". הבחור התבייש. "אני? מי אני שאברך ועוד ליד הרב?" אמר לו הרב "אם היית יודע את הכוח שלך בשמיים לא היית מהסס אפילו לרגע, בבקשה ממך תברך אותו".

הבחור שם יד על הראש שלו ואמר לו "ייה"ר שתצא זכאי לגמרי". כולם ענו אמן. הרב אמר לאותו האיש המודאג "אתה יכול ללכת לישון בשקט. בשמיים בירכו אותך". אמר אותו האיש בדמעות, "בעזרת ה' אם אני יוצא זכאי, אני מחזיק לרב כמה אברכים כל חודש שישבו ויעסקו בתורה". יצאתי משם מאוד מרוגש ומאוד מחזק.

לאחר תקופה הלכתי לבקר את הרב. שאלתי אותו מה נעשה עם המשפט של אותו האיש? הוא אמר לי "בוא ותראה". הוא הכניס אותי לכולל ואמר "אתה רואה את חמשת האברכים האלו, זה אותו האיש מחזיק אותם. הוא יצא זכאי".

באמת השתוממתי. לא מהעשיר, וגם לא מהרב, השתוממתי מילד בן עשרים שמור - תראה מה הוא עושה בעולם. אדם נשפט להפסיד מיליונים, ואולי גם בית סוהר, ובכמה מילים, מה הוא כבר אמר? ייה"ר שיצא זכאי, הקב"ה קיפל את הכל, את השופט את העו"ד ואת הפרוטוקול. אני קצת התפלאתי למה אותו ת"ח לא בירך אותו בעצמו, מה הוא צריך ילד בן עשרים - ואז הבנתי, שכנראה יש דברים שרק בחור בן עשרים ששומר על עצמו יכול לעשות לפעמים יותר מצדיקים גדולים. מאותו הזמן נחרט אצלי מה זה קדושה. מה הכוח שלה. מה היא יכולה לעשות. מה היא יכולה לפעול. וכמה אפשר לישון בשקט כשיש אותה.

וכך באמת לא פעם ולא פעמיים, כשבאים אצלי אנשים מודאגים מכל מיני עניינים, ואני יודע שהם שומרים על עצמם, אני לא מודאג עליהם בכלל, הם יוצאים ואני כל כך שליו ויודע שלא יאונה להם כל רע, כי אני יודע שיש

המשך שיחת הרב בעמ' 3 <<

הדלתות נפתחות,
האור נכנס...

זמני השבת

לנוהגים 40 דק'	הדלקת נרות
18:54	19:14
יציאת השבת (ר"ת)	יציאת השבת
20:57	20:04

ירושלים

פרטים
בעמוד 4



והבית בהיבנותו

הרב שמעון שורתי שליט"א



כוחה של הזדהות

חלק א'

אם עד עכשיו חשבת שאתה לבד - תדע שאני איתך!

מספרים על הגה"צ ר' אריה לוי, שפעם בעת רצון סח לפני אחד ממקורביו: "למה אתה חושב שאנשים מגיעים לפה ושוחים בפני את הצרות והמועקות שלהם!"

בגלל שאני צדיק! וודאי שלא, יש הרבה יותר צדיקים ופועלי ישועות ממני! משום שאני תלמיד חכם! גם תלמידי חכמים יש יותר ממני! בגלל שאני פיקח! גם פיקחים יש הרבה יותר ממני! הם באים אלי בגלל סיבה אחת! כשהם מדברים איתי אני יורד עמם לצרתם, ולא רק שאני מקשיב להם, אלא אני חווה איתם את מצבם בכל נימי נפשי, אני מרגישם שליבי נתון עם השואל-מבקש, וחש אני מצוקתם לא פחות ממה שהוא עצמו!"

וזהו בדיוק הכוח העצום של ההזדהות, שהיה ויהיה מאחד הכלים הטי פוליים החזקים ביותר של אנשי המקצוע, וכלי זה חייב להיות אצל כל אחד שיש לו נגיעה ועסק עם נפשות של בני אדם [ונפרט אנשי הציבור, רבנים, יועצים, מחנכים, וחבל שיש יועצים ומטפלים שאצלם זו רק אמפתיה חיצונית ואף מזויפת ומחזיקה עד שמסתיימת 'השעה' של הפגישה, והניסיון מראה בחוש עד כמה חשוב לקחת איש מקצוע ירא שמים, שירגיש בדבר שליחות ולא רק את התשלום בסוף הפגישה].

לתת לשני את ההרגשה שאם עד עכשיו חשבת שאתה לבד בבעיה או בקושי, תדע שאני איתך! אני לא אעזוב אותך, כן בעצם הידיעה הזאת, כבר יורד חלק ניכר מהבעיה. כך טבע הבורא בבריאה שאחד בבעיה או שנים בבעיה זה הבדל עצום! ועוד שפעמים אדם מרגיש חריג ומוזר : "למה אני מרגיש כך?", "למה אני מתנהג כך?", "למה זה לכל כך קשה לי...!". וכאן ההזדהות נכנסת לתמונה, שמה שאתה חווה ומרגיש : "זה לגי טימי וטבעי... גם אני הייתי מרגיש כך אם זה היה קורה לי...", "מי לא היה חושב ככה במצב כזה...". "מוותר לך להרגיש ככה, וזה בסדר!", וכמה הדבר הזה בדיוק ומנוסה לכל מי שיתבונן בעצמו ובסביבתו, איך פתאום אנשים שהיה מישוהו שהשתתף עמם בבעיה שלהם, הם כל כך נקשרו אליו, והרגישו טוב בקרבתו.



הבעיה שלו או הבעיה שלנו?

וגם אצלנו בזוגיות קודם כל, עלינו לתת לצד השני את ההרגשה שהוא לא לבד! שהיא תרגיש כך, שאתה תראה לה זאת באמת, גם על ידי שתאמר לה את זה, שהיא תשמע ממך משפטים כמו : "בשביל מה אני בעלך? גם לצחוק איתך, וגם לבכות איתך, וגם לרגועים היפים וגם לרגועים הקשים", זה יתן לה הרבה כוח ובטחון. וכמו כן, על ידי שיהיה ניכר במעשיך שתהיה מוכן לשמוע אותה גם בשעות לא שעות, שתהיה מוכן לוותר ולהקריב בשבילה בדיוק כמו שהיית מקריב אילו לך הייתה בעיה. (דהיינו זמן, מחשבה, ממון, וכל הקרבה אחרת, וכבר ביארנו שבדרך זו משלם על החברותי שלהם). ומלבד זה, עצם זה שיש לה שותף והיא לא חווה את הדברים לבד זה כבר מוריד הרבה מהצער שלה. אחת הסיבות שלא טוב היות האדם לבדו היא בגלל המצבים האלה, שיהיה מי שירים אותך שאתה תיפול וכל זוג צריך לחיות בהרגשה זו!

ואכן, אני מכיר יהודי יקר שאבא של אשתו נפטר (ועוד זוגות שחוו מצ' בים לא פשוטים) ובעת שהייתי עמם ראיתי איך בדרך זו הצליח להרים אותה על הרגליים כפשוטו, הוא היה מראה לה שהם יחד בבעיה זו, הוא היה מסביר לה כיצד 'לא יעזוב אותה ולא ישאיר אותה לבד לעולם' ואיך בעזרת ה' הם יעברו הכל ועוד הרבה משפטי אמונה.

איננו מבינים כמה כוח זה נותן. וראינו גם לא פעם ההפך, איך שהיה הרבה מצבים שהאשה הרגישה לבד במערכת, שהיא נלחמת בכל הק' שיים לבד, והיא הרגישה בודדה, ומתוסכלת על אף שצרתה היה במי מדים הרבה יותר קטנים.

להרגיש את השני - אבל באמת!

אנו ממשיכים למלא את ארגז הכלים שלנו, בכלים יקרים וחשובים! ועתה נוסיף אליו עוד כלי יסודי ויקר מאד. עוד אחד מכלי האומנות של הגדולים שנותנת בדינו היהדות, שטבועים בנפש כל יהודי מעצם היותו, רחמן וגומל חסדים (שהוא שניים מתוך שלושה תכונות שבהם ניכר היהודי כידוע). הכלל הרביעי שלנו, שבו נגע היום 'להרגיש את השני', העולם קורא לזה 'אמפתיה' - הזדהות רגשית. מהי אותה הזדהות? מה זה אומר להרגיש את השני? ומה הכוח של התכונה הזאת? כיצד אנחנו עושים את זה בפועל? ואיך זה קשור לחברות שאנחנו כל כך שואפים אליה? אלה השאלות שננסה לברר במאמרים הבאים

המודל לחיקוי שלנו להזדהות

הזדהות היא תהליך רגשי שבו אדם מתחבר באופן עמוק לחוויותיו של האחר, עד כדי תחושה ממשית של שותפות במצוקותיו, רגשותיו או שמחותיו. הזדהות כוללת לא רק הבנה רגשית אלא גם נשיאה בעול הרגשי של האחר, ולעיתים אף פעולה מעשית מתוך תחושת אחריות ושייכות.

הזדהות היא תכונה של אנשים גדולים, ומבטאת את היכולת להרגיש את האחר בצורה אותנטית ולתמוך בו באופן שנוגע בנפש ובלב. התנהגות זו משקפת את יכולתו של האדם לצאת מתוך עצמו ולהתחבר לעול מותיהם הרגשיים של אחרים, דבר המעניק תחושת יחד, תמיכה וכוח בשעת משבר או צורך.

גם בזה כמובן הצטיינו רבותינו...

על משה רבנו כתוב (בעת שעם ישראל היה משועבד במצרים): "וירא בסבלותם" (שמות ב' יא) "נתן עיניו ולבו להיות מיצר עליהם" (רש"י שם), משה גדל בבית המלך, הוא היה בפסגת העולם, אך הוא עוזב הכל, ומכניס את הלב שלו ביחד עם עם ישראל בעבודות הפרך במצרים. עד שהמדרש אומר שהיה אומר משה רבנו בוכה ואומר : "מי יתן מותי עליכם" - שאני אסבול ואתם לא תסבלו.

ולא רק בדיבורים אלא גם במעשים, אומרים רבותינו שהיה הולך לכל אחד ואחד, ולוקח ממנו את משא הלבנים שהיה סוחב על גבו ונושא אותו על כתפו. הוא היה יוצא כל יום מארמון המלוכה, ויורדי לאתרי הבניה לסחוב לבנים. והשאלה זועקת - איזו תועלת יש בזה? הרי מתוך רבבות בני אדם כמה כבר היה מספיק ביום? וכי היה יכול לעזור לאדם אחד כל היום בכל מלאכתו, הרי מיד שהיה הולך אותו יהודי היה ממשיך את עבודתו בפרך? אומרים בעלי המוסר שזו לא העזרה הפיזית, אלא שהאדם נוטל חלק מהקושי והבעיה, יש פה הפ' חתה בקושי, כך האדם בנוי, ועצם זה ששידר משה משדר להם : "אל תדאגו אתם לא לבד!", בכוח זה בלבד יש לעשות שינוי גדול, ופה טמון כוחה הגדול של ההזדהות.

ר' ירוחם ממיר (דעת חכם ומוסר) כותב : "ואין הפירוש שראה איך שהם סובלים, אלא ראה את הסבלות שלהם ממש, היינו שהרגיש את מכאובם, צרתם לו צר, שנגע יסורם ללבו ולנפשו ממש, מפני שהיה משה רבנו מאוחד בנפשות של כלל ישראל לפיכך הרגיש בצרתם ממש כמו הם ממש". תכונה זו היא תכונה של גדולי ישראל בכל הזמנים השתמשו ועלינו לדעת למה היא כל כך חזקה.

יהיה לך שלום ושמחה ובריאות טובה. שמעון שורתי!

חדש!

אין שמים לחוצץ פ' פתיחת בית ההוראה 'מחנה אפרים'

ברשות מו"ר הרה"ג אפרים שרבי שליט"א לרשות הציבור הרחב.

אתם מקישים

והחשובה כבר בדרך אליכם!



מה השאלה
שלך?



נחמו נחמו עמיו



בכל יום "ועונה לעמו ישראל בעת שועם אליו". תפלה זו נתקנה בגלות ואם לא היה אמת לא היו אומרים זה, שהרי אנו אומרים בפה מלא ובבטחון "ועונה לעמו ישראל בעת שועם אליו" - בלי ספק וכמו שכתוב גבי יתום, אבל תנאי יש בזה "בעת שועם אליו" - יש לפנות ולכוון להקב"ה בתפלתנו, וכשמתפללים ויודעים שיש לנו אב בשמים שמשגיח עלינו אז התפילה נראית אחרת, התקרבות זו יש לנו רק עכשיו בגלות שהקב"ה מתנהג עמנו כבבן יחידו, כמו שאמר דוד המלך "קרוב ה' לְנַפְשִׁי לִב וְאֵת דְּפָאִי רוּחַ יוֹשִׁיעַ", ואדם שקרוב להקב"ה אז הכל פתוח לפניו לבקש. ולכן זהו הנחמה של כלל ישראל, שאפילו ודוקא בגלות אנחנו עדיין מקושרים עם אבינו שבשמים, וכמו שמוא מהרבי מלעכאוויטש: "נחמו נחמו עמיו" - התנחמו בזה שהנכם עמי, ואז "יאמר אֱלֹהֵיכֶם" - הקב"ה יאמר אני אלקיכם. (תפארת למשה)

ככל שחשוך יותר...

בשבת שלאחר תשעה באב, שבת "נחמו", ישב רבי ברוך ממעזבז עם חסידיו ואמר להם: "עיד מהרה ישלח לנו ה' את משיח צדקנו, שישחרר אותנו מהגלות. וככל שהלילה חשוך יותר, כך יאיר השחר באור יקרות". (סיפורי צדיקים)

ט"ו באב

יום ט"ו באב הוא תחילת התנוצצות ראש השנה, ומאז והלאה מתעוררים הרחמים והתשובה העליונה, ועל כן אמרו בגמרא שצריך מיום זה להיות מוסיף והולך בתורה. (האדמו"ר ממנוקאטש)

ומיום זה והלאה נוהגים לברך זה לזה בברכת כתיבה וחתימה טובה. וכן הוא מנהג חסידים בכתיבת מכתבים שמט"ו באב כותבים כתיבה וחתימה טובה, וגם מתחילים ללמוד התקוני זוהר מיום זה. (אוצר מנהגי ת"ד). ודורשי רשומות נתנו על זה רמז נאה כי חמשי"ה עש"ר בא"ב בגימטריא כתיב"ה וחתימ"ה טוב"ה. הבעל שם טוב קיבל מרבו אחיה השילוני, שמט"ו באב עד ראש השנה - כמה פעמים שאחד מברך לחברו בכתיבה וחתימה טובה, כמו כן כשיגיע ימי ראש השנה אשר כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון, במספר הזה יהיו לו אז מליצים טובים בשמים אשר ילמדו עליו זכות. (המגיד מטרסק)

**אולי יתיישב
אדם לומר
מה יועיל
עבודתנו אחרי
חורבן כזה...**

שבת זו היא השבת שאחר תשעה באב ובה מתחילין השבעה דנחמא, שבשבתות אלו הקב"ה מנחם אותנו על החורבן, ומפטירין בשבת זו "נחמו נחמו עמיו" שהקב"ה מנחם את הכלל ישראל אחר חורבן כזה שנמשך עד עכשיו, ועד כדי כך הוא גדול הנחמה עד ששבת זו נקרא "שבת נחמו" להדגיש הענין של הנחמה.

והמפרשים מנסים להסביר מהו הנחמה שיש לנו עכשיו בזה, אמנם כאשר נתבונן בהפרשה רואים שעצם הפרשה הוא הנחמה, במה שמשה רבינו אומר: "וּבְקִשְׁתֶּם מִשֵּׁם אֵת ה' אֱלֹהֵיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בָּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ", והספורנו שם מסביר, "וּמִצֵּאתָ" - אע"פ שאין שם מקדש ולא כלי קודש. "כִּי תִדְרָשְׁנוּ בָּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ" - והטעם שתמצאנו הוא, כי אמנם "תִּדְרָשְׁנוּ בָּכָל לְבָבְךָ". דהיינו שאולי יתיישב אדם אחר ימי בין המצרים ותשעה באב לומר מה יועיל עבודתנו אחר חורבן כזו, לזה בא משה רבינו ומחזק אותנו שאפילו בזמן של "וְהִפִּיץ ה' אֶתְכֶם בְּעַמִּים" - היינו אפילו אחר החורבן בזמן שאנו בגלות, מכל מקום אם נדרוש לה' "בָּכָל לְבָבְךָ" אז "וּמִצֵּאתָ".

וגם מצינו התקרבות שיש לנו היום בגלות בתפילתנו דוקא משום היותנו גולים משלחן אבינו ואין לנו בית מקדש, והוא ע"פ מה שכתב האלשיך הקדוש על הפסוקים "כָּל אֲלֻמָּנָה וְיָתוֹם לֹא תַעֲנוּן. אִם עָנָה תַעֲנֶנָּה אֹתוֹ כִּי אִם צָעַק יִצְעַק אֵלַי שָׁמַע אֲשָׁמַע צַעֲקָתוֹ", ופירש שחז"ל למדו שהמוסר דינו לשמים הוא נענש על שאינו פונה בראשונה לבית דין של מטה, אבל לא כן הדבר ביתומים, כי אם צעוק יצעק היתום ישר אלי ולא לבית דין של מטה שמוע אשמע צעקתו בכל זאת, וכל זה למה משום שאני אבי יתומים, ואיך אפשר להאשים את הילד על כי בצר לו צועק ישר אל אביו. והנה אנחנו עכשיו בגלות בבחינת יתומים, וכמו שאמר ירמיהו הנביא "יְתוֹמִים הָיִינוּ וְאֵין אָב". לכן יש לנו עכשיו ההתקרבות שאמר הפסוק "כִּי אִם צָעַק יִצְעַק אֵלַי שָׁמַע אֲשָׁמַע צַעֲקָתוֹ". וצריכים לידע שיש לנו מקום לצעוק ואילו ורק אליו שייך לצעוק, וכמו שאנחנו מתפללים



המשך שיחת הרב

טעויות עם האשה, טעויות בקניית דירה וטעויות בחיים. שם הכל מתחיל ושם הכל נגמר.

ולא רק זה אלא כותב בעל הרוקח, שמי שרגיל בעוון הזה, אפילו אם זהב בידו מתהפך ברוע מזלו לנחוש - כל מה שהיד נוגעת מתקלקל. בחוץ אומרים 'נאחס'. אם אתה מרגיש שהמילים האלו מדברות אליך, אם אתה מרגיש שלא הולך לך, שמשהו עוצר, תבדוק טוב טוב את עצמך, כי תמיד אבל תמיד זה מתחיל ביסודות.

ר' נחמן כותב בליקוטי מוהר"ן לשון כל כך מיוחדת "כי מי שיודע קצת בידיעתו יתברך, הוא יודע שעיקר התענוגים והשעשועים של ה' יתברך הוא רק שנגדל ונקדש שמו יתברך. כי ה' יתברך יש לו שרפים וחיות ואופנים שהם עובדים אותו יתברך, ואף על פי כן עיקר התענוג והשעשוע שלו כשעולה למעלה העבודה של בניו בעולם השפל הזה".

יש סיפורים של מלאכים בהיכלות בשמים, ויש סיפורים של בחור שעובד במרכז העיר או באיזו סמטה, והקב"ה אומר עזוב אותי מכל ההיכלות תראה מה קורה במרכז העיר. אני בראתי את הכל בשביל הסיפורים האלו.

היה לך ניסיון ונשאר שמו, כותב בעל שבט הלוי: על זה מנחילים לו שער תורה ויראת שמיים נפתחת לפניו - הקב"ה ידאג לפתוח לפניך כל מה שהיה סגור עד עכשיו. אתה קיימת את החוזה, עמדת בתנאים, גם הקב"ה יקיים איתך את החוזה.



עליהם שמירה, וממש כמו שכותב הזוהר הקדוש, שאיש ששמור בדברים הכי קדושים ליהודי, גם אם יהיה לפניו בור ויכסו לו את העיניים הוא לא ייפול.

בתיקוני זוהר (תיקון כב) גם הוסיף מילה מאוד מעניינת "כי חותם המלך עליו" - הוא הולך והחותמת של הקב"ה על הראש שלו.

מה זה חותמת?

עכשיו נבין. מספרים על ר' מסעוד אלפאסי זצ"ל, שהיה ראב"ד בתוניס. באחד מן הימים הוא הלך לבקר את אחד העשירים, בפתח ביתו היה כלב נושך שהתחיל לנבוח. העשיר צעק לרב שימתין עד שיתפסו את הכלב, כי זה כלב רע ואכזרי. אך הרב פתח את הדלת ונכנס. זה שהגיע עם הרב היה אחוז כולו פחד. אמר לו הרב, אל תפחד, רק תחזיק בי. הוא לא יכול לנשוק. הכלב רץ אליהם, כשהגיע לפניהם הוא רבץ לפני הרב כמו תלמיד שיושב לפני רבו. ויהי לפלא. מה הרב עשה לו? שאל העשיר. זה בדרך כלל זה לא נגמר ככה, הוא לא עוצר הכלב הזה! אמר לו הרב, מי ששמור גם חיות הארץ יראות מלפניו.

לכן כותב בעל הנועם אלימלך, שהדבר הזה כל כך גדול אצל ה' יתברך, שמי שפוגם בדבר הזה, מסמים את עיניו שלא יראה את האמת. מי שפוגם בזה יתנו לו מהשמיים לעשות טעויות. הוא יעשה מהלכים שהוא יתחרט עליהם. ישאלו אותו אח"כ "תגיד לי איך עשית את זה, ילד בכיתה א' לא היה עושה את זה?". "אני לא יודע מה להגיד לך, לא יודע איפה הראש שלי היה". טעויות בעסק,



הלכות אקטואליות

ההלכות על פי דרכו של מו"ר
מרן רבנו **עובדיה יוסף** זצוק"ל
ממשיך דרכו הראשלי"צ הגאון הגדול
מו"ר הרב **יצחק יוסף** שליט"א



קברי צדיקים

חלק א'



דרך התפילה על קברי צדיקים:
איך מבקשים- בזכות הצדיק? מהצדיק? וממה צריך להיזהר?

ניתן לבקש ולהתחנן על קברי הצדיקים בשני אופנים

א. שיבקש מהקב"ה שזכות הצדיק תהיה מליץ יושר בעדו.
ב. לבקש שהצדיק יליץ עליו לפני שוכן מרומים. אולם חלילה שישים מגמתו ומבטחו בצדיק עצמו שבכוחו לעזור ולהואיל מבלעדי הבורא יתברך והעושה כן יש בזה חשש שעובר על איסור בכך שדורש אל המתים. [המהרי"ל (הלכות תענית) אל ישים מגמתו נגד המתים השוכנים שם, אך יבקש מאת השם יתברך שיתן אליו רחמים בזכות הצדיקים שכוני עפר תנצב"ה. וביצי"א (ד י"ד לה) הוכיח מדברי הזה"ק (אחרי מות עא) שאין בזה דורש אל המתים שהצדיקים אינם נחשבים מתים אלא חיים, והוא יבקש מהצדיק והצדיק יליץ טוב לפני הקב"ה וכך ירחמו עליהם.

ללכת לצדיקים שהיה מכירם בחייו

ומוה"ר דוב בער בנו של מהרש"י מלאדי בעל התניא (במאמר ענין ההשתטחות הנדפס בספר היולא דצדיקא להגר"ר מרגליות דיי"ד ע"ב) כתב שישנה תועלת בהליכה לקברי צדיקים שהיה יודעם ומכירם בחייהם. שאז מתוקף אמונתו שהיה מאמין בצדיק בחיים חיותו ומתבטל בפניו בבושה והכנעה בהיותו איש אלקי, קדוש יאמר לו, כמו כן כשהולך על מקום מנוחת קדשו מתבטל שם ביתר שאת כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, וכשמצייר לפניו דמות פניו הקדושות והטהורות תיפול עליו אימתה ופחד יותר מבחיים חיותו כי אז היה בגדר גוף גשמי ועתה הנפש של הצדיק היא ברוחניות כמות שהיא. [הו"ד בשו"ת מבשרת ציון (ח"ד רל)].



האם יש ענין ללכת לצדיקים שאין פוקדים את קברם רבים?

כתב רבנו חיים ויטאל ז"ל בשם רבנו האר"י זיע"א (בספרו שער רוח הקודש תיקון כז הקדמה ד דע"י ע"א) ואמנם הצדיקים אשר קברותיהם נעלמים מבני אדם ואינם ידועים להם אלא למועטים וכו' הנה התפילות שהאדם מתפלל עליהם הן יותר מתקבלות לפני הקב"ה ויותר נשמעות.

בת שלום, שמעון שרית!

להערות והארות: 055-6700235

ישראל

קדושים נוהגים רבים בזמן שיוצאים לנופש נוהגים לפקוד את בית הקברות אצל קברי הצדיקים הנמצאים באזור בו הם נופשים, ונביא קצת דינים ומנהגים השייכים בבית הקברות ואצל קברי הצדיקים.

מקור המנהג ומעלתו

מנהג מקובל מדורי דורות בכל תפוצות ישראל להשתטח על קברי צדיקים, ולהתפלל שם לישועת הכלל והפרט בזכות ישני עפר הם הצדיקים אשר במותם נקראים חיים.

וכבר בימי קדם אבותינו הקדושים היו נוהגים אבותינו להתפלל על קברי אבותם כמו שמצינו בכלב בן יפונה: "ויבוא עד חברון" – שהלך ונשתטח על קברי אבות שיצילו מעצת מרגלים (סוטה לד: ועוד מקומות בש"ס).

וכן בזוהר הקדוש (אחרי מות ע:): שנשמות הצדיקים מקומן הקבוע הוא בגן - עדן עליון ונהנות שם מזיו השכינה תמיד ונפשותיהם נמצאות על הקבר לשמור על הגוף ומצפות שם לתחיית המתים בקרוב וכשיש צער בין החיים חס ושלום אם הצדיק ותפילתו ראויים מיד נפשו מודיעה לרוח והרוח נכנסת לגן עדן עליון דרך פתח שמכירה ויודעת ומודיעה לנשמה והנשמה מודיעה להקב"ה וחס על העולם.

וכן בזוהר הקדוש (תרומה קמא:): שבני העולם כשהם בצער והולכים לבית הקברות הנפש הזו של הצדיק שבקבר מתעוררת והולכת ומשוטטת ומעוררת את הרוח ואותה רוח מעוררת אצל האבות ועולה ומעוררת את הנשמה. עוד **בזוהר הקדוש** (שמות טז:): שאם המתים לא היו מתפללים על החיים לא היו יכולים החיים להתקיים אפילו חצי יום. (וכעין אלו בכמה מקומות בזוה"ק).

וכן מובא בשם רבנו האר"י ז"ל, כי בהשתטח האדם על קבר הצדיק, ובפרט אם יודע לעשות ייחוד השייך לאותו צדיק, תהיה נשמת אותו צדיק לעזר ולסיוע גדול לאותו אדם. ועוד מבואר שנפש הצדיק נשארת לשרות בקבר על עצמותיו. [ועוד מקורות רבים ואכמ"ל].

אחרי שנים של תקווה, עמל, תרומות, תכנונים ותפילות -
הדלתות נפתחות.
האור נכנס.
והלב... מתרחב מהתרגשות!!!

המעמד האדיר
של חנוכת הבית

של בית הכנסת והמרכז הרוחני
"**מחנה אפרים**"



ביום שלישי ט"ז אלול
9 לספטמבר 2025 למינימום

כרטיס בקרוב...

לעדכונים:

שלחו את המילה "**הצטרפות**"



גברים 054-6284225 (אור)
נשים 050-5043395 (אדל)



באתר



בס"ד